

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشکده حقوق و علوم سیاسی

پایان نامه کارشناسی ارشد حقوق گرایش جزا و جرم شناسی

مدت بازداشت موقت در نظام حقوقی ایران

استاد راهنما

دکتر ابوالحسن شاکری

استاد مشاور

دکتر کیومرث کلاتری

نگارش

رضا لشینی

دیماه ۱۳۹۹

تعهدنامه اصالت پایان نامه

بدینوسیله اینجانب **رضا لثینی** دانشجوی دوره کارشناسی ارشد رشته **حقوق جزا و جرم شناسی** با شماره دانشجویی **۹۷۱۵۲۳۱۳۳۱۱۳** تعهد می‌نمایم که کلیه مطالب مندرج در این پایان نامه اینجانب / اینجانبه تحت عنوان **مدت بازداشت موقت در نظام حقوقی ایران** حاصل فعالیت پژوهشی خودم بوده که به راهنمایی یا مشاورت اساتید دانشگاه مازندران تهیه شده است و در هر جا که از دستاوردها یا آثار علمی دیگران استفاده شده با رعایت حقوق مالکیت معنوی به صورت مستقیم یا غیرمستقیم در متن پایان نامه، ارجاع داده شده و در منابع پایانی ذکر شده است.

این اثر پژوهشی قبلاً برای اخذ هیچ مدرک هم‌سطح، بالاتر یا پایین تر هیچیک از دانشگاه ها و موسسات دولتی یا غیردولتی ارائه نشده است، در صورت احراز تخلف و اثبات خلاف هر یک از موارد فوق، دانشگاه مازندران حق دارد بدون نیاز به حکمی از مراجع قضایی یا غیرقضایی، نسبت به ابطال مدرک تحصیلی اینجانب / اینجانبه اقدام کند و حق پیگیری قضایی موضوع نیز برای دانشگاه مازندران محفوظ است و اینجانب / اینجانبه حق هرگونه اعتراض را از خود ساقط می‌نمایم.

کلیه نتایج و حقوق حاصل از این اثر، متعلق به دانشگاه مازندران است و هرگونه استفاده از نتایج علمی و عملی، واگذاری اطلاعات به دیگران یا چاپ و تکثیر، نسخه برداری ترجمه و اقتباس از پایان نامه، بدون موافقت دانشگاه مازندران یا استاد راهنما یا مشاور، ممنوع است، نقل مطالب با ذکر ماخذ بلامانع است.

صحت امضای دانشجو مورد گواهی است. نام و نام خانوادگی و امضاء دانشجو

مدیر گروه دانشکده

معاون پژوهشی دانشکده

تقدیم به

تمامی شهدای کشورم ایران،

زحمت کشان کادر درمان

و

تمامی کسانی که در عرصه علم و علم آموزی تلاش می کنند.

تقدیر و تشکر

از گروه محترم حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه مازندان

آقایان:

دکتر شاکری

دکتر کلانتری

دکتر قدسی

دکتر هادی تبار

دکتر اله وردی

سرکار خانم دکتر صادقی

و

تمامی اساتیدی که کلمه ای از علم حقوق به این بنده آموختند.

چکیده

اصل برائت ایجاب می‌کند که قبل از اثبات جرم و صدور حکم محکومیت، هیچ‌گونه و محدودیت ممنوعیتی نسبت به متهم ایجاد نگردد. وجود دلایل قبل از صدور حکم و با در دسترس بودن متهم ایجاب می‌کند که وی تحت قرار تامین باشد. اگر مقام قضایی تشخیص دهد که باید قرار بازداشت صادر شود، طول مدت بازداشت اهمیت زیادی دارد. در جرائم و مجازاتهای مذکور در ماده ۳۰۲ قانون آیین دادرسی کیفری مدت بازداشت دو ماه و در مابقی جرائم و مجازات‌ها مدت یکماه است؛ اما اگر نیاز به تمدید مدت بازداشت باشد، حداکثر طول مدت بازداشت مطابق با ماده ۲۴۲ قانون آیین دادرسی کیفری با ضابطه‌های شناخته می‌شود. مبانی تعیین مدت بازداشت به منظور جلوگیری از تطویل دادرسی و ترغیب مقامات قضایی در فیصله دادن به دعوای کیفری است. با توجه به ماده ۴۳۴ قانون مجازات اسلامی حداکثر مدت بازداشت متهم فراری دهنده قتل تا زمان دستگیری محکوم به قصاص می‌باشد و اگر شخصی بیش از حداکثر مدت قانونی بازداشت باشد مستحق جبران است که با روش تحقیق تحلیلی به این موضوعات پرداخته شده است.

واژگان کلیدی: اصل برائت، مدت بازداشت موقت، جبران خسارت

مقدمه..... ۱۰

الف) بیان مسئله..... ۱۰

ب) سؤال‌های پژوهش:..... ۱۳

پ) فرضیه‌های پژوهش:..... ۱۴

ت) پیشینه پژوهش:..... ۱۴

ج) ضرورت پژوهش:..... ۱۵

چ) روش پژوهش:..... ۱۵

ح) ساختار پژوهش:..... ۱۶

فصل اول : کلیات تحقیق..... ۱۷

۱_۱_ مفهوم شناسی..... ۱۸

۱_۱_۱ آئین دادرسی کیفری..... ۱۸

۱_۱_۲ بازداشت موقت..... ۱۹

۱_۲_ تاریخچه مدت بازداشت در نظام حقوقی ایران..... ۲۰

۱_۲_۱ قبل از انقلاب..... ۲۰

۱_۲_۲ بعد از انقلاب..... ۲۰

۱_۳_ مبانی مدت بازداشت موقت در نظام حقوقی ایران..... ۲۱

۱_۳_۱ جلوگیری از تضییع حقوق متهم..... ۲۲

۱_۳_۱ جلوگیری از اطاله دادرسی..... ۲۲

فصل دوم : شرایط لحاظ مدت بازداشت..... ۲۳

۱_۲_ مراجع صادر کننده..... ۲۴

۱_۱_۲ ضابطین دادگستری..... ۲۵

۱_۲_۲ دادرسا..... ۲۵

۱_۲_۳ دادگاه..... ۲۶

- ۲۶..... عنوان موجب بازداشت..... ۲_۲
- ۲۷..... ۱_۲_۲_ قرار بازداشت موقت..... ۲_۲
- ۲۷..... ۲_۲_۲_ قرار منتهی به بازداشت..... ۲_۲
- ۲۷..... ۳_۲_۲_ دستور ضابطین دادگستری..... ۳_۲
- ۲۸..... ۳_۲_ ملاک های تعیین زمان بازداشت..... ۳_۲
- ۲۸..... ۱_۳_۲_ روز..... ۱_۳
- ۲۹..... ۲_۳_۲_ سال..... ۲_۳

۳۰..... فصل سوم : طول مدت بازداشت..... ۳۰

- ۳۱..... ۱_۳_ طول مدت بازداشت بدون تمديد..... ۱_۳
- ۳۲..... ۱_۱_۳_ در جرائم مشهود نزد ضابطین دادگستری..... ۱_۱
- ۳۲..... ۲_۱_۳_ در جرائم با مجازاتهای مذکور در ماده ۳۰۲ قانون آیین دادرسی..... ۲_۱
- ۳۳..... ۳_۱_۳_ در جرائم غیر از مجازاتهای مذکور در ماده ۳۰۲ قانون آیین دادرسی..... ۳_۱
- ۳۳..... ۲_۳_ طول مدت بازداشت با تمديد..... ۲_۳
- ۳۴..... ۱_۲_۳_ در جرائم موجب سلب حیات..... ۱_۲
- ۳۵..... ۲_۲_۳_ در جرائم موجب حبس..... ۲_۲
- ۳۸..... ۳_۳_ طول مدت بازداشت در سایر جرائم غیر از ماده ۲۴۲..... ۳_۳
- ۳۸..... ۱_۳_۳_ طول مدت بازداشت در جرائمی با مجازات جزای نقدی یا شلاق..... ۱_۳
- ۴۰..... ۲_۳_۳_ طول مدت بازداشت موقت در جرائمی با مجازات قانونی ديه..... ۲_۳
- ۴۱..... ۳_۳_۳_ طول مدت بازداشت برای متهم فراری دهنده قتل..... ۳_۳
- ۴۳..... ۴_۳_ طول مدت بازداشت در تعدد جرم..... ۴_۳
- ۴۴..... ۳-۴-۱- تعدد جرائم در زمان رسیدگی واحد..... ۳-۴-۱
- ۴۵..... ۴-۳-۲- تعدد جرائم در صلاحیت ذاتی واحد..... ۴-۳-۲
- ۴۷..... ۴-۳-۳- تعدد جرائم با رسیدگی در صلاحیت ذاتی متعدد..... ۴-۳-۳

فصل چهارم: آثار تحمل مدت بازداشت..... ۴۹

۴_۱_ در صورت تبرئه متهم..... ۵۰

۴_۱_۱_ جبران خسارت..... ۵۰

۴_۱_۲_ عرضحال علیه مسبب بازداشت..... ۵۸

۴_۲_ در صورت محکومیت..... ۶۱

۴_۲_۱_ احتساب مدت بازداشت در حبس تعزیری..... ۶۱

۴_۲_۲_ احتساب مدت بازداشت در شلاق تعزیری یا جزای نقدی..... ۶۲

۴_۲_۳_ احتساب مدت بازداشت در سایر جرائم..... ۶۳

نتیجه گیری..... ۶۴

منابع..... ۶۶

چکیده انگلیسی..... ۷۰

مقدمه

مقدمه در این پایان نامه شامل بیان مسئله، سوال های پژوهش، فرضیه های پژوهش، پیشینه های پژوهش، ضرورت پژوهش، روش پژوهش و ساختار پژوهش است که به شرح زیر مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

الف) بیان مسئله

پس از وقوع جرم و حضور متهم نزد قاضی بنا به جهات مختلف از جمله در دسترس بودن او قانون گذار در ماده ۲۱۷ قانون آئین دادرسی کیفری ده نوع قرار تامین از جمله قرار بازداشت موقت را پیش بینی کرده است که پس از تفهیم اتهام و تحقیق لازم در صورت وجود دلیل کافی انتساب جرم به متهم علیه او صادر می شود. قرار بازداشت موقت از میان تامین های مندرج در قانون آئین دادرسی کیفری اصلاحی مصوب ۱۳۹۴ از جهت سلب آزادی متهم شدید ترین قرار است که جز در موارد خاص صدور آن جایز نیست. شرایط صدور قرار بازداشت موقت در ماده ۲۳۷ قانون آئین دادرسی کیفری دقیقاً شمرده شده است که در نگاه اول لزوماً می بایست در خصوص جرائم خاص و با لحاظ شرایط مذکور در ماده ۲۳۸ این قانون باشد. علاوه بر آن، آنجا که متهم عاجز از معرفی کفیل یا تودیع وثیقه است مستند به ماده ۲۲۶ با صدور قرار منتهی به بازداشت، متهم بازداشت خواهد شد. در قانون آئین دادرسی کیفری علاوه بر قرار بازداشت موقت و قرار منتهی به بازداشت که با تصمیم قاضی یا قضات پرونده دادرسی یا دادگاه های بدوی و تجدیدنظر انجام

می‌گیرد به استناد صراحت ماده ۴۶ قانون آئین دادرسی کیفری نیروهای انتظامی نیز در جرائم مشهود مجاز به بازداشت متهم حداکثر تا ۲۴ ساعت هستند که به استناد تبصره ۱ ماده ۲۴۲ قانون مذکور تماما در نصاب بازداشت قابل محاسبه می‌باشند.

در قانون محاکمات جزایی ۱۲۹۱ که متضمن مقررات بازداشت متهم هم بود بطور کلی به نصاب بازداشت متهم توجه شده بود. طبق تبصره ۲ ماده ۱۲۹ این قانون، بازپرس مکلف بود اگر متهم در امر جنایی تا چهار ماه و در امر جنحه تا دو ماه، به علت صدور قرار تأمین در توقیف ماند و پرونده اتهامی او منجر به صدور کیفرخواست نگردید، قرار بازداشت را فک نماید. با وضع قانون آئین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۷۸ تقریباً همین مفهوم با عبارات دیگری در تبصره ۲ ماده ۱۲۳ مورد توجه قرار گرفت مهم تر از مهم اینکه در خصوص طول مدت بازداشت در ماده ۲۴۲ مقرر شده بود که مدت بازداشت متهم به ارتکاب جرم نباید از حداقل مجازات حبس همان جرم بیشتر باشد؛ بدهتا این اندازه از مقررات جامع همه پاسخ‌ها به چالش‌های مرتبط با نصاب مدت بازداشت نبود، لذا قانونگذار با وضع قانون آئین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ که در سال ۱۳۹۴ اصلاح گردید و در ماده ۲۴۲ این قانون به برخی از این چالش‌ها پاسخ داد ولی همچنان این سوالات مطرح است که طول مدت بازداشت موقت در جرائمی با مجازات دیه تا چه مدت است؟ و تعیین طول مدت بازداشت موقت در جرائمی با مجازات قانونی شلاق تا چه مدت است؟ و اگر شخصی بیش از حداکثر مدت قانونی بازداشت باشد آیا مستحق جبران است؟

مبانی تعیین طول مدت بازداشت متهم جلوگیری از تطویل دادرسی و ترغیب مقامات قضایی در فیصله دادن به دعوای کیفری (مؤذن زادگان، ۱۳۸۰:۱۳۳) و مهم تر از آن تضييع حقوق متهم در صورت محکوم شدن به ارتکاب جرم است چراکه والا چه بسا ممکن است مدت بازداشت متهم بیشتر از مدت محکومیت او به حبس یا مجازات هایی باشد که قابل تبدیل به حبس هستند، لذا باید قائل بر این شد که حتی الامکان باید از بازداشت کردن متهم پرهیز کرد و با آن به عنوان یک مقرر استثنائی برخورد نمود. مهم ترین تاثیر قرار بازداشت نسبت به متهم این است که منتهی به بازداشت وی می شود در حالی که برای متهم هنوز حکمی صادر نشده، متهم مجبور به گذران مدت توقیف خود در زندان و در کنار محکومان قطعی جرائم می شود؛ متهمی که ممکن است در پایان رسیدگی محکوم نشود یا علی رغم صدور حکم برای وی، مجازاتی غیر از زندان برای وی تعیین شود (Gottfredson and et. 1998:79-80). همچنین بازداشت متهم می تواند به لحاظ روان شناختی ذهنیتی منفی نسبت به متهم در ذهن مقامات رسیدگی کننده در مراحل بعد ایجاد کند (ibid:82-85). مقامات قضایی برای صدور این قرار که موجب سلب آزادی افراد می شود باید دقت عمل کافی را داشته باشند. همچنین علاوه بر دقت عمل، باید آزادی عمل قضات نیز در مورد صدور قرار بازداشت مورد بررسی قرار گیرد. آزادی عمل به مثابه قدرت تصمیم گیری متولیان عدالت کیفری از جمله افسران پلیس، مقامات تعقیب، دادرسان و مجریان احکام، از سوی چرخ فعالیت های روزمره دادگستری را به گردش در می آورد و از سوی دیگر موجد آثار مهمی بر زندگی مخاطبان عدالت کیفری است (Gelsthorpe and ed. 2003 walker 1193:4)، اما با

توجه به آزادی عمل در این زمینه بخش نامه های اداری در کنترل آزادی عمل قضات تا کنون ارائه شده است (McLaughlin 2001: 96). نکته ای دیگر که در خصوص بازداشت موقت حائز اهمیت است استفاده از قرار های جایگزین بازداشت موقت که در اسناد بین المللی مثل قواعد توکیو^۱ بدان اشاره شده که در ماده ۱ این سند به استفاده هرچه بیشتر از اقدامات جایگزین بازداشت موقت و حبس اذعان نموده است.

به منظور تحقیق و پاسخ به سوال های مطروحه و ابهامات مربوطه، جهت رسیدن به معیاری برای رسیدن به طول مدت بازداشت و آثار ناشی از تحمل آن با روش توصیفی _ تحلیلی مورد توجه و بررسی قرار گرفته است.

ب) سؤال های پژوهش:

۱. مبانی تعیین مدت برای قرار بازداشت در نظام کیفری ایران چیست؟
۲. نصاب مدت بازداشت برای متهم فراری دهنده قتل به چه میزان است؟
۳. اگر شخصی بیش از حداکثر مدت قانونی بازداشت باشد آیا مستحق جبران است؟

1 . United nation standard miniman Rules for non-custodial Measures(The Tokyo Rules)

پ) فرضیه های پژوهش:

- ۱- مبانی تعیین مدت بازداشت به منظور جلوگیری از تطویل دادرسی و ترغیب مقامات قضایی در فیصله دادن به دعوای کیفری است.
- ۲- با توجه به ماده ۴۳۴ قانون مجازات اسلامی حداکثر مدت بازداشت متهم فراری دهنده قتل تا زمان دستگیری محکوم به قصاص می باشد.
- ۳- اگر شخصی بیش از حداکثر مدت قانونی بازداشت باشد مستحق جبران است.

ت) پیشینه پژوهش:

۱. الهی منش (۱۳۸۹)، در کتابی تحت عنوان «قرار بازداشت موقت و جایگزین های آن در حقوق ایران و فرانسه» در صفحات ۷۸ تا ۸۰ مسائلی درباره بازداشت متهم در این کتاب مطرح شده که عبارتند از: مفهوم و مبانی قرار بازداشت، هدف این قرار، انواع قرارها، طرق مختلف رفع اثر بازداشت موقت و همچنین سیاست های متفاوت نسبت به قرار بازداشت موقت و جایگزین های آن در دو نظام دادرسی کیفری ایران و فرانسه و ضرورت تعیین مهلت معین برای مرجع تجدید نظر در رسیدگی به اعتراض به قرار بازداشت موقت است.
۲. خالقی (۱۳۹۳)، در کتابی تحت عنوان «آیین دادرسی کیفری» از صفحه ۲۴۸ تا ۲۶۳ در خصوص بازداشت موقت نگاشته شده است. مدت بازداشت موقت یکی از مهم ترین مطالبی است که در این مبحث مورد بررسی قرار گرفته است.

۳. کریمی فیروزجایی (۱۳۹۳)، در پایان نامه ای تحت عنوان «بازداشت موقت در قانون آیین دادرسی کیفری» نگاشته شده است. در صفحات ۷۳ تا ۷۵ این پایان نامه به موضوع مدت بازداشت موقت اشاره است.

در خصوص مدت بازداشت موقت تا کنون پژوهشی مستقل تحت این عنوان مورد بررسی قرار نگرفته است و برای اولین بار این موضوع با توجه کتب و مقالات استایید بزرگ مورد بررسی قرار گرفته است.

ج) ضرورت پژوهش:

پرداختن به این بحث امر بسار مهمی و ضروری است چون از یک جهت حفظ منافع متهم و از جهت دیگری رعایت حق قربانی است. با توجه صدور چنین قراری تعیین مدت این قرار از درجه اهمیت بالای برخوردار است تا موجبی برای تضييع حقوق متهمی که در بازداشت به سر می برد نشود.

چ) روش پژوهش:

روش تحقیق در این پایان نامه تحلیلی توصیفی است که با استفاده از داده های کتابخانه ای بدست می آید که لازمه اش فیش برداری است.

ح) ساختار پژوهش:

این تحقیق به سه بخش تقسیم می شود و هر بخش فصل های مربوط به خودش را دارد. در فصل اول کلیاتی در خصوص مدت بازداشت موقت ذکر می شود. در فصل دوم درباره شرایط لحاظ مدت بازداشت که شامل مفامات شرایط صدور قرار بازداشت موقت و مقاماتی که صلاحیت صدور چنین قراری را دارند پرداخته است. در فصل سوم این پایان نامه به طول مدت بازداشت متهم در نزد محاکم قضایی مورد بررسی قرار گرفته شده است. فصل آخر نیز، به آثار ناشی از تحمل مدت بازداشت بعد از صدور حکم که ممکن است موجب حکم برائت یا محکومیت وی گردد.

فصل اول : کلیات تحقیق

در ابتدا به پیروی از سایر کتب و مقالات، بحث پیرامون مفاهیم، تاریخچه و مبانی ضروری به نظر می‌رسد.

۱_۱_ مفهوم شناسی

در این پژوهش با توجه به این که کلماتی مورد استفاده خواهد شد، لازم است برخی مفاهیم که در اینجا مرور شود. مفاهیمی هم چون آئین دادرسی کیفری و بازداشت موقت، در این بخش مورد بررسی قرار می‌گیرند.

۱_۱_۱ آئین دادرسی کیفری

آیین دادرسی کیفری یکی از رشته‌های مهم علوم جنایی است که به مطالعه سازمان و تشکیلات مراجع قضایی و نحوه رسیدگی آن‌ها می‌پردازد. در این تعریف ساده می‌توان گفت که آئین دادرسی کیفری مجموعه‌ای از اصول و مقرراتی است که برای کشف جرم، تعقیب متهم و تحقیق از او، تعیین صلاحیت و روش کار مراجع تحقیق و حکم و هم چنین تجدید نظر از تصمیمات آن‌ها و سرانجام چگونگی اجرای احکام کیفری وضع شده است. هم چنین قانونگذار در ماده یک قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲، آیین دادرسی کیفری را به دین گونه تعریف نموده است: آیین دادرسی کیفری مجموعه مقررات و قواعدی است که برای کشف جرم، تعقیب متهم، تحقیقات مقدماتی، میانجیگری، صلح میان طرفین، نحوه رسیدگی، صدور رای، طرق اعتراض به آراء،

اجرای آراء، تعیین وظایف و اختیارات مقامات قضائی و ضابطان دادگستری و رعایت حقوق متهم، بزه دیده و جامعه وضع میشود.

۱_۱_۲_ بازداشت موقت

بازداشت موقت به عنوان یک قرار تامین در لغت و اصطلاح مورد بررسی گرفته شده است. بازداشت در لغت به معنی منع و توقیف است (دهخدا، ۱۳۶۸، ج ۳: ۴۱۰۱) ولی در اصطلاح منظور از آن نگه داشتن متهم در طول تمام یا قسمتی از جریان تحقیقات مقدماتی است که امکان دارد تا خاتمه دادرسی و صدور حکم نهایی و شروع به اجرای آن ادامه یابد (آخوندی، ۱۳۸۴، ج ۲: ۱۵۴). در ترمینولوژی حقوق بشر بین المللی نیز اصطلاح (بازداشت) به این شرح مورد تعریف قرار گرفته است: «بازداشت به دوره ای از محرومیت آزادی شخصی که از هنگام دستگیری یا توقیف شروع شده و تا زمانی که شخص مربوطه در اثر حکم نهایی به جهت اقدام مجرمانه اش زندانی یا آزاد می شود، اطلاق می گردد».^۱ هم چنین بازداشت در ادبیات حقوقی ایران غیر از حبس است، چراکه اولی ناظر به متهم در جریان رسیدگی و حبس مجازات محکوم به جرم بعد از رسیدگی است.

1. Conde, H. Victore, A Handbook of international Human Rights Terminology, Santa Barbara, CA: ABC- Clio, 2002, second Edition, p 56

۱_۲_ تاریخچه مدت بازداشت در نظام حقوقی ایران

سابقه بازداشت متهم به جرم در تاریخ خیلی معلوم نیست چه برسد به سابقه طول مدت بازداشت متهم که شاید بتوان گفت که اساساً مسبوق به سابقه نیست ولی در آموزه های اسلامی صرفاً در خصوص قتل عمد آمده است که طول بازداشت متهم به قتل عمد شش روز است (نجفی، ۱۳۶۳:۲۶۰). در قانون کیفری ایران می توان مدت بازداشت را در قانون محاکمات جزایی ۱۲۹۱ و بعد از آن در قوانین مصوب ۱۳۷۸ و قانون آئین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ مشاهده نمود.

۱_۲_۱_ قبل از انقلاب

در قانون محاکمات جزایی ۱۲۹۱ که متضمن مقررات بازداشت متهم هم بود بطور کلی به طول مدت بازداشت متهم توجه شده بود. طبق تبصره ۲ ماده ۱۲۹ این قانون، بازپرس مکلف بود اگر متهم در امر جنایی تا چهار ماه و در امر جنحه تا دو ماه، به علت صدور قرار تأمین در توقیف ماند و پرونده اتهامی او منجر به صدور کیفرخواست نگردید، قرار بازداشت را فک نماید.

۱_۲_۲_ بعد از انقلاب

در قانون آئین دادرسی کیفری سال ۱۳۷۸ مدت اعتبار قرار بازداشت موقت تا صدور حکم بدوی از دادگاه صالحه بود، مشروط بر این که مدت آن از حداقل مدت مجازات مقرر قانونی جرم ارتكابی تجاوز نکند.